

Дослідження міжнародного досвіду запобігання та протидії корупції показує, що в сучасних умовах корупція стала фактором, який загрожує національній безпеці та демократичному розвитку більшості країн, негативно впливаючи на всі аспекти суспільного життя.

Що стосується перспектив подальших досліджень у цій галузі, то вони полягають, перш за все у роз'ясненні можливостей впровадження основних механізмів запобігання корупції в ЄС у відповідній практиці України, звичайно з урахуванням нашої національної специфіки та ментальності.

Список використаних джерел:

1. Чубата Л. Міжнародний досвід боротьби з проявами корупції. *Часопис Київського університету права*. 2010. № 2. 122 с.
2. Конвенція ООН проти корупції (ратифікована Законом України від 18 жовтня 2006 року № 251-V). URL: zakon4rada.gov.ua (дата звернення: 01.11.2020).
3. Публічно-правова протидія корупції : навчальний посібник / В. В. Топчий, В. А. Шкелебей, Т. М. Супрун. Ірпінь : УДФС, 2016. 206 с.
4. Соснін О. Про необхідність використання світового досвіду в боротьбі з корупцією у вітчизняній практиці. *Віче*. 2014. № 1. С. 17.
5. Теоретико-правові засади протидії корупції : науково-аналітична доповідь / авторський колектив : Дeyнека В. Ф., Кармаліта М. В., Розум О. М., Шавло І. А., Шкуренко Н. Г. Ірпінь : НДІ фінансового права, 2014. 39 с.
6. Чемерис І. Зарубіжний досвід протидії корупції в системі державного управління. *Стратегічні пріоритети*. 2009. № 3(12). С. 13-16.
7. Чепелюк В. Досвід зарубіжних країн у боротьбі з корупцією. URL: <http://uspishnaukraina.com.ua/strategy/69/244.html> (дата звернення: 01.11.2020).
8. Про запобігання корупції. Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 49. ст. 2056.
9. Адміністративне право України. Повний курс: підручник / Галунько В., Діхтієвський П., Кузьменко О., Стеценко С. та ін. Херсон: ОЛДІ ПЛЮС. 2019. 320 с.
10. Чубенко І. Зарубіжний досвід боротьби з корупцією в органах виконавчої влади. *Вісник державної служби України*. 2003. № 1. С. 8-11.

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2020.3-2.19>

КОЛІСНИК А.С.

**АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ РЕЖИМ КОНТРОЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
МИТНИХ ОРГАНІВ**

**ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGIME OF CONTROL ACTIVITIES
OF CUSTOMS AUTHORITIES**

Актуальність статті полягає в тому, що на сьогоднішній день виступає нагальним питання визначення місця інституту відправлення митного контролю в системі публічного управління, адже здійснення повноважень, встановлених для посадових осіб митних органів України є надважливим аспектом для забезпечення повного, всебічного та неупередженого захисту прав і свобод фізичних осіб та прав і законних інтересів юридичних осіб. До того, багатогранність згаданої сфери дозволяє автору стверджувати, що провадженням лише зовнішнього контролю така діяльність не обмежується. Успіх у розвитку діяльності органів митного об-

слуговування ґрунтується не лише на вдалому внесенні змін до законодавчих актів, та розроблення стратегій розвитку тої чи іншої сфери митного контролю, а й на в формування сталої наукової думки та розробленні нових доктринальних позицій, які базуються на оцінці євроінтеграційних процесів у сукупності із розвитком даної сфери в умовах сьогодення. В статті проаналізована загальна характеристика процесів митного контролювання. В процесі здійснення досліджень, автором були встановлені пріоритети та розставлені акценти стосовно адміністративно-правової природи відомчої контрольної діяльності органів митної служби, що пов'язана із наданням послуг, проаналізовані загальні засади здійснення такого контролю крізь призму існуючих адміністративно-правових механізмів. Визначені основні особливості провадження відомчого митного контролю як основного та відповідного виду митної контрольної діяльності загалом, наведені авторські позиції щодо визначення відомчо-галузевого контролю, крізь аналіз ряду нормативно-правових актів, встановлені основні завдання та функції здійснення як митного, так відомчого контролю. Зроблено висновок, що здійснення митного контролю у зовнішній діяльності та внутрішньому розпорядку органів митної служби України виступає одним із основних інститутів здійснення своїх повноважень посадовими особами митних органів України. Реформування та регулярно встановлені цілі розвитку діяльності Державної фіскальної служби України та Державної митної служби у сфері провадження митного контролю встановлюють основи їхнього розвитку та майбутньої діяльності, запровадження нових вимог здійснення своїх повноважень, удосконалюючи вже існуючі завдання, принципи, функції уповноважених органів.

Ключові слова: *митний контроль, адміністративно-правовий режим, зовнішньоторговельна діяльність, митно-сервісна діяльність, відомчий контроль, митні брокери.*

The relevance of the article is that today there is an urgent need to determine the place of the institution of customs control in the public administration system, because the exercise of powers established for customs officials of Ukraine is an important aspect to ensure full, comprehensive and impartial protection of rights and freedoms persons and the rights and legitimate interests of legal entities. In addition, the versatility of this area allows the author to argue that the implementation of only external control, such activities are not limited. Success in the development of customs services is based not only on the successful amendment of legislation and the development of strategies for the development of a particular area of customs control, but also on the formation of sustainable scientific opinion and the development of new doctrinal positions based on assessments of European integration processes. combined with the development of this area in today's conditions. The article analyzes the general characteristics of customs control processes. In the course of research, the author set priorities and placed emphasis on the administrative and legal nature of departmental control activities of customs services related to the provision of services, analyzed the general principles of such control through the prism of existing administrative and legal mechanisms. The main features of departmental customs control as the main and starting type of customs control in general are identified, the author's positions on the definition of departmental and sectoral control, through the analysis of a number of regulations, the main tasks and functions of both customs and departmental control. It is concluded that the implementation of customs control in the external activities and internal regulations of the customs service of Ukraine is one of the main institutions for the exercise of their powers by officials of the customs authorities of Ukraine. Reforms and regularly set goals for the development of the State Fiscal Service of Ukraine and the State Customs Service in the field of customs control establish the foundations of their development and future activities, the introduction of new requirements for the exercise of their powers, improving existing tasks, principles and functions of authorized bodies.

Key words: *customs control, administrative and legal regime, foreign trade activity, customs service activities, departmental control, customs brokers.*

Постановка проблеми. На сьогоднішній день виступає нагальним питання визначення місця інституту відправлення митного контролю в системі публічного управління, адже здійснення повноважень, встановлених для посадових осіб митних органів України є надважливим аспектом для забезпечення повного, всебічного та неупередженого захисту прав і свобод фізичних осіб та прав і законних інтересів юридичних осіб. До того, багатогранність згаданої сфери дозволяє автору стверджувати, що провадженням лише зовнішнього контролю така діяльність не обмежується.

Важливо розставляти акценти у великій кількості відомчих актів, виданих органами митного управління і не тільки, адже саме вони встановлюють внутрішній порядок і правила, чітке виконання яких є основою складовою розвитку митної сфери. Питання відомчого контролю, зокрема і контролю за здійсненням митними брокерами сервісної діяльності є актуальним у сфері наукового обговорення.

Успіх у розвитку діяльності органів митного обслуговування ґрунтується не лише на вдолго внесенні змін до законодавчих актів, та розроблення стратегій розвитку тої чи іншої сфери митного контролю, а й на формування сталої наукової думки та розробленні нових доктринальних позицій, які базуються на оцінці євроінтеграційних процесів у сукупності із розвитком даної сфери в умовах сьогодення.

Мета дослідження. Визначення особливостей провадження відомчого митного контролю як основного виду контрольної діяльності органів митної служби. Виокремлення основоположних засад, функцій та завдань, на яких ґрунтується процес здійснення контрольної діяльності; вивчення теоретико-методичних аспектів здійснення відомчого контролю митними органами; проведення дослідження із методів забезпечення режиму законності у сфері здійснення митно сервісної діяльності.

Аналіз останніх досліджень. Вагомий внесок у дослідження питання сутності адміністративно-правового режиму митної діяльності та регламентуванню здійснення митного відомчого контролю внесли чимало вітчизняних науковців, серед яких Білуха М.Т., Корнева Т.В., Авер'янова В.Б., Гаращук В.М., Тараненко О.М. та ін. Авторами як на місцевому, так і на загальнонаціональному рівні були висвітлені нагальні проблеми існування та діяльності митною службою зовнішнього та внутрішнього контролю.

Виклад основного матеріалу. На сьогоднішній день розвиток зовнішньоторговельної сфери та відносин, які виникають в ній, участь у процесі розвитку міжнародної митної спільноти та різного роду інтеграційних процесів, що виникають в останній, розвиток міграційного трудового ресурсу є процесами, що мають знаходитись під постійним контролем. Забезпечення безпеки економічних відносин, створення сприятливого розвитку для провадження митно-сервісної діяльності, яка, як відомо, найчастіше проявляється в наданні митних послуг під час переміщення через митний кордон товару – покладається та закріплюється в повноваженнях органів митної служби. Така діяльність висвітлюється через інститут митного контролю.

Відзначимо, що саме собою являє митний контроль. Так, відповідно до пункту 24 частини 1 статті 4 Митного кодексу України від 13.03.2012 № 4495-VI (Надалі – МК України): «митний контроль це сукупність заходів, що здійснюються з метою забезпечення додержання норм цього Кодексу, законів та інших нормативно-правових актів з питань митної справи, міжнародних договорів України, укладених у встановленому законом порядку» [1].

Варто вказати на те, що МК України надає нам поняття, що фактично характеризує правову природу митного контролю, але показово, що ним розкрито цей інститут у достатньо вузькому сенсі, що не включає в себе той широкий зміст форм, функцій та методів провадження такої важливої ланки у здійсненні митної справи. У зв'язку із цим, автор вважає за потрібне надати власне, більш точне, тлумачення митного контролю.

Митний контроль виступає функцією управлінських повноважень митних органів із провадження митних операцій стосовно підприємств, які є суб'єктами зовнішньоторговельної діяльності, мета якої полягає у забезпеченні виконання усіх встановлених чинним законодавством України та міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України вимог, які стосуються питання здійснення публічної митної справи.

Варто зазначити, пропозиція щодо тлумачення митного контролю є виправданою з тих підстав, що цей інститут охоплює ряд підінститутів. До таких, зокрема відноситься підінститут відомчого митного контролю. Він відіграє дуже вагоме значення у питаннях забезпечення сфери виконання посадовими особами органів митної служби всіх встановлених обов'язків з питань забезпечення законності та захисту прав кожної фізичної особи. Так, основою функцією

здійснення відомчого митного контролю виступає забезпечення дієвості законодавства України та недопущення його порушення шляхом фіксування фактів, наприклад, так званого «недобору платежів». Основним завданням відомчого внутрішнього контролю є діяльність із запобігання та профілактики правопорушень при виконанні завдань митною службою, а у випадку їх наявності – притягнення до відповідальності за здійснення маніпулятивних дій, якими, власне, порушується процедура здійснення митної діяльності. До того ж, відомчо-галузевий контроль за діями уповноважених структур є визначальним засобом забезпечення режиму законності у галузі надання митних послуг у галузі митно-сервісної діяльності в Україні. Відомчо-галузевий контроль являє собою сукупність превентивних заходів органів митної служби та її посадових осіб, що спрямована на забезпечення установами порядку надання митно-сервісних послуг уповноваженими суб'єктами підприємницької діяльності.

Виходячи із аналізу положень МК України [1], Податкового кодексу України [2] та Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження положень про Державну податкову службу України та Державну митну службу України» [3], основними завданнями та функціями відомчого контролю в сфері надання митних послуг є:

- забезпечення дотримання вимог законодавства суб'єктами надання митних послуг, зокрема уповноваженими суб'єктами підприємницької діяльності, що відповідно до приписів нормативно-правових актів мають встановлену законом ліцензію і мають право здійснювати митно-сервісну діяльність (митні брокери);
- розроблення плану на здійснення заходів основного митного контролю в органах митної служби;
- здійснення організації у безпосередньому проведенні відомчих необхідних контролюючих перевірок, що стане підґрунтям для систематичного дотримання порядку у здійсненні законної діяльності суб'єктів митно-брокерської діяльності;
- прийняття та розгляд звернень громадян, скарг, поданих суб'єктами господарювання, пропозицій посадових осіб органів місцевого самоврядування, органів державної влади, народних депутатів уповноваженими на те службовими особами;
- здійснення аналізу та моніторингу причин, що стали підставою для звернень громадян, подання скарг суб'єктами господарювання та, за необхідності притягнення до відповідальності за порушення вимог чинного законодавства України шляхом вчинення протиправних дій чи бездіяльності.

В рамках удосконалення системи відомчого контролю, Державна фіскальна служба регулярно корегує відповідно до сучасних викликів стратегічні цілі розвитку даної системи, що дозволяє контролювати не тільки повсякденну її діяльність, а й подальший розвиток сфери здійснення митних завдань. Тобто, фактично, не зважаючи на те, що відомчий контроль органів митної служби виступає, на наш погляд, певним елементом митного контролю, під час його реалізації провадиться планування всієї системи здійснення митних завдань, встановлюючи майбутні цілі для їх вдосконалення.

Згідно із відомчим актом Державної фіскальної служби України від 12.01.2018 «Про Стратегічні ініціативи до 2020 року»: «Так, буде проведено дослідження часу випуску товарів з використанням інструменту ВМО (Time Release Study), здійснено подальший розвиток електронної системи обміну інформацією за принципом «єдиного вікна», впровадження інституту уповноваженого економічного оператора, приєднання до Нової комп'ютеризованої системи (NCTS), розвиток системи управління ризиками у сфері митного контролю, створення підрозділів митної варті тощо» [4]. Тобто у рамках здійснення планування своєї діяльності, на рівні із запровадженням новел у сфері комп'ютеризації та електронного урядування, достеменно зрозуміло, що сили покладаються і на розвиток сфери митного та в його рамках відомчого контролю. У зв'язку із цим, автор пропонує розглянути детальніше нагальні питання організації діяльності митного контролю через виокремлення з цього процесу основних складових надання їм певного тлумачення з огляду на наявні методичні прийоми митного контролю.

Взагалі, системним прийомом митного контролю виступає загальнонауковий та конкретно закріплений в законодавстві спосіб здійснення контролю. Він проявляється через втілення в життя принципів, завдань та повноважень органів митної служби. Да таких способів належать, зокрема аналітична діяльність, правильне оформлення дозвільних документів тощо [5, с. 101; 6, с. 640].

Теоретико-методичні аспекти митного та відомчого контролю в сфері здійснення митно-сервісної діяльності розкриваються крізь призму повноважень спеціалізованих підприємств, на які покладено завдання із здійснення митного обслуговування. Так, ведення окремих видів ді-

яльності, що провадиться згаданими підприємствами контролюється безпосередньо митними органами під час здійснення відомчого контролю. Така діяльність є митно брокерською. Також, до сфери дії відомчого контролю відноситься: контроль за відкриттям та експлуатацією магазинів безмитної торгівлі, митних складів, складів тимчасових зберігань та вантажних митних комплексів.

Митно-сервісну діяльність варто розглядати крізь призму наступних аспектів:

- встановлення юридичної правосуб'єктності підприємств;
- встановлення природи походження товару;
- встановлення характеру та відведеного місця зазначених товарів у тарифному класифікаторі;
- розрахунок митної вартості товарів.

Усі зазначені аспекти, на думку автора, так чи інакше стосуються безпечного здійснення митної діяльності, підпадають під сферу дії митного контролю та є одними із основних аспектів адміністрування у сфері митного обслуговування.

Характеризуючи кожну із складових, варто вказати на те, що юридична правосуб'єктність уповноваженого на здійснення митної діяльності підприємства походить, по-перше, від легітимності прав у сфері здійснення зовнішньоторговельної діяльності і полягають у дотриманні всіх встановлених правил, що регламентуються митним законодавством, зафіксовані в отриманих під час здійснення митно-сервісної діяльності дозволах. Саме у цьому аспекті розкривається завдання митного контролю у встановленні правомірності участі у зовнішньоекономічному обороті.

Природа походження товару як безпосереднього об'єкта митного контролю є наступним надважливим етапом, адже саме задля забезпечення дотримання законності в питанні перевезення товару через митний кордон і провадиться митний контроль. Внутрішній контроль, у свою чергу, виступає тим самим шаблем, на основі якого здійснюється відомчий контроль над контролюючими посадовими особами, суб'єктами підприємницької діяльності, до повноважень яких входить реалізація надання митних послуг з оформлення товарів під час митної перевірки.

Встановлення місця товару тарифному класифікаторі, до якого внесені власне товари зовнішньоекономічної діяльності відноситься до повноважень контролюючих органів. За правильне виконання даних повноважень органи, які здійснюють контроль мають стежити кожної хвилини за оформленням документації під час надання митних послуг, адже існують непоодинокі випадки умисного недотримання правил, що встановлені як предмет реалізації даного аспекту.

Розрахунок митної вартості товару визначається митним законодавством України. Здійснення контролю за правильністю визначень митного розрахунку вартості товару провадиться органами доходів і зборів у процесі проведення митних перевірок (контролю) та безпосереднього надання митних послуг шляхом розрахунку такої ціни, її оформлення та доведення до відома суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності стосовно її складових. В цьому аспекті митний контроль здійснюється стосовно: розрахування митних платежів; процесу ведення статистичних даних стосовно податкових розрахунків загальної ціни та, що дуже важливо, контроль за здійснення документарного оформлення процесу розрахунку – контроль за здійсненням митно-сервісної діяльності.

Як зазначається протягом проведення даного дослідження автором, всі повноваження із відправлення митного та відомчого контролю здійснюються на основі закріплених принципів. При цьому варто обмежуватись не тільки тими основоположними засадами, що закріплені в нормах чинного законодавства, а поглиблювати розуміння цього питання крізь доктринальне їх висвітлення. Так, Корнєва Т.В. стверджує, що митним контролем керують принципи не лише ті, що містяться у положеннях чинного митного законодавства, а й ті, що містяться у приписах нормативно-правових актів, що встановлюють порядок здійснення державного управління загалом. До таких принципів автор відносить, перш за все, законність, принцип повномасштабної та чіткої урегульованості, демократизм, субординації, систематичність, гласність і прозорість [7, с. 3]. Виходячи із аналізу законодавчих актів, нам відомі такі основні принципи здійснення митного контролю, що прямо чи опосередковано закріплені в приписах закону: законність, системність, систематичність, прозорість, гласність, вибірковість, взаємодія, дієвість.

На сьогоднішній день, вивчаючи теорію управління, зокрема і митного, варто констатувати відмінність підходів щодо класифікування принципів митного та відомчого контролю. Деякі наукові доробки висвітлюють принципи нейтральності та регулярності, деякі – плановості, коректності та реалістичності. Але, автор наголошує на тому, що, не зважаючи на основні підходи та розходження думок науковців, основним, відправним принципом митної діяльності є засада законності [8, с. 225-227; 9, с. 115-117].

Як один із важливих – принцип законності можна розглядати в декількох аспектах адміністративно-правової характеристики. Стосовно змісту, варто зазначити, що він реалізується в контексті здійснення публічної митної політики України, в основі якої, в свою чергу, лежать загальні принципи. Також, принцип законності є дуже важливим при відправленні відомчого контролю. Саме із додержанням цієї засади пов'язане безумовне законне контролювання апаратних відомчих органів. Також, варто звертати увагу, що засади законності передбачає, що при здійсненні, має забезпечуватись повна обізнаність відомчих органів, та спеціальних підприємств, що реалізують повноваження із надання митних послуг, зокрема, і в сфері митно-сервісних відносин, насамперед, задля забезпечення прав та свобод суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.

На сьогоднішній день, в умовах євроінтеграції України, постає питання, що забезпечення повного спектру відправних аспектів законності є шонайпершою та найважливішою сферою діяльності. Зокрема, значення митного та відомчого контролю полягає у повноваженнях їх попередження та недопущення порушення загальних права, основоположних свобод, та інтересів фізичної та юридичної особи загалом, та під час здійснення відомчого контролю – таких, що порушують права уповноважених на здійснення митно-сервісної діяльності суб'єктів підприємництва у сфері зовнішнього та внутрішнього взаємозв'язку [10, с. 8].

Наступними вимогами, виходячи із принципу законності є мета збільшення надходженнях платежів до Державного бюджету України; раціональне використання коштів, що надходять с Державного бюджету України для ефективного здійснення органами митної служби своїх повноважень. Аспект здійснення митно-сервісної діяльності теж лягає в основу реалізації принципу законності і полягає у тому, щоб на сьогоднішній день в умовах повного переходу до електронного обслуговування, процес надання митних послуг був зважений та чіткий. Даний спосіб полягає у повній, своєчасній та достовірній інформації, що надається, зокрема, митними брокерами під час митного оформлення дозвільних документів. На основі цього, варто зазначити, що всі вище виявлені ознаки – це базис для основної мети законності в аспекті здійснення відомчого контролю, адже, якщо розкривати зазначене питання саме з цього боку, то метою законності є належне виконання будь-яким працівником органів митної служби, зокрема, і тих, що провадять контроль над апаратними підрозділами та митними брокерами, стосовно мети своєї діяльності. Отже, унаслідок проведення дослідження варто визначити два основних прояви принципу законності у митній справі – адміністративно-правоохоронна та адміністративно-відомча. Це і зумовлює наявність у сучасної митниці так званої подвійної ролі у здійсненні митного обслуговування. Але ж, не зважаючи на все вищевикладене, митні органи мають виступати у статусі гарантів забезпечення митних та організаційних прав і свобод інших осіб.

До того ж, засада законності за своєю суттю забезпечує взаємозв'язок різних механізмів митного контролю. Мова йде про ті, які аналізуються в рамках дослідження. Тобто, завдяки чіткому врегулюванню на рівні законодавства, всі складові частини інституту митного контролю можуть бути висвітлені як єдине ціле під їх адміністративно-правовою оцінку [11].

Дієвість принципу законності в сукупності з іншими не менш важливими принципами надає можливість впорядкувати визначений порядок здійснення загального митного контролю й встановити певний обсяг дисциплінарних обов'язків кожної посадової особи органів митної служби, надає можливість швидко та оперативно орієнтуватись у необхідній інформації під час здійснення митного обслуговування та не порушувати закон.

Висновки. Таким чином, справедливо дійти до наступних висновків.

Здійснення митного контролю у зовнішній діяльності та внутрішньому розпорядку органів митної служби України виступає одним із основних інститутів здійснення своїх повноважень посадовими особами митних органів України.

Реформування та регулярно встановлені цілі розвитку діяльності Державної фіскальної служби України та Державної митної служби у сфері провадження митного контролю встановлюють основи їхнього розвитку та майбутньої діяльності, запровадження нових вимог здійснення своїх повноважень, удосконалюючи вже існуючі завдання, принципи, функції уповноважених органів.

Були визначені основні особливості провадження відомчого митного контролю як основного та відправного виду митної контрольної діяльності загалом, наведені авторські позиції щодо визначення відомчо-галузевого контролю, крізь аналіз ряду нормативно-правових актів, встановлені основні завдання та функції здійснення як митного, так відомчого контролю.

У ході дослідження, були проаналізовані наукові доробки, та наведені власні думки стосовно основоположних засад здійснення адміністративної діяльності митних органів. Було розкрито загальну сутність принципу законності, визначені його особливості та сформовані тези стосовно адміністративно-правової характеристики його особливостей.

Список використаних джерел:

1. Митний кодекс України. Закон України від 13.03.2012 року № 4495-VI. *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI. *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
3. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження положень про Державну податкову службу України та Державну митну службу України» від 06.03.2019 № 227. *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/227-2019-%D0%BF#Text>.
4. Про Стратегічні ініціативи до 2020 року. *Державна фіскальна служба України. Офіційний веб-сайт ДФС України*. 12.01.2018 року. URL: <http://sfs.gov.ua/media-tsentr/novini/322784.html>.
5. Білуха М.Т. Теорія фінансово-господарського контролю. Вища школа. 1990 р. 279 с.
6. Білуха М.Т. Фінансовий контроль: теорія, ревізія, аудит. Українська академія оригінальних ідей. 2006 р. 888 с.
7. Корнева Т.В. Митний контроль в Україні: організаційно-правові питання. Автореферат дисертації кандидата юридичних наук. 2013 р. 16 с.
8. Авер'янова В.Б. Державне управління: теорія й практика. 1998 р. 432 с.
9. Гарашук В.М. Принцип контролю та його сутність. *Проблеми законності*. 2001 р. С. 115-117.
10. Тараненко О.М. Забезпечення законності в діяльності митного контролю в Україні : автореферат дисертації кандидата юридичних наук. 2006 р. 20 с.
11. Про прикордонний контроль. Закон України від 05.11.2019 року № 1710-VI. *Відомості Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1710-17#Text>

УДК 342.951:351.85

DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2020.3-2.20>

КОСИНСЬКИЙ В.В.

ПОНЯТТЯ, СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

CONCEPT, NATURE AND CONTENT OF THE ADMINISTRATIVE AND LEGAL SECURITY OF CRITICAL INFRASTRUCTURE

У статті з'ясовано сутність та зміст адміністративно-правового забезпечення безпеки критичної інфраструктури.

З урахуванням особливих рис адміністративно-правового забезпечення, а також виходячи з тих позицій, що його зміст характеризується наявністю специфічного об'єкта, предмета, методів впливу на суспільні відносини з метою їх врегулювання, зроблено висновок, що адміністративно-правове забезпечення безпеки критичної інфраструктури слід розглядати як сукупність заходів законодавчого, виконавчого і контролюючого характеру, здійснюваних суб'єктами публічного адміністрування, спеціально уповноваженими правоохоронними органами, а також окремими інституціями громадянського суспільства з метою своєчасного виявлення, запобігання і нейтралізації загроз безпеці об'єктів критичної інфраструктури, а також мінімізації та ліквідації наслідків у разі їх реалізації.

Визначено завдання адміністративно-правового забезпечення безпеки критичної інфраструктури, що полягають у: формуванні правових та організаційних механізмів убезпечення критично важливих об'єктів; розробці системи організаційних, інформаційних, технічних та інших заходів щодо захисту критично важливих

© КОСИНСЬКИЙ В.В. – здобувач кафедри адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності (Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)